

Lovforslag nr. L 79. Fremsat den 12. november 1986 af finansministeren (Palle Simonsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet (De europæiske Fællesskabers Forsamling)

(Om eftervederlag m.v.)

§ 1

I lov nr. 225 af 31. maj 1979 om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet (De europæiske Fællesskabers Forsamling), som ændret ved § 3 i lov nr. 159 af 11. april 1984 om ændring af lov om valg af danske repræsentanter i Europa-Parlamentet, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres »3 måneder« til: »6 måneder«.

2. I § 2, *stk. 2*, indsættes efter 3. *pkt.*:

»I ganske særlige tilfælde, hvor den pågældendes helbredsmæssige, økonomiske eller sociale forhold i øvrigt taler derfor, kan der dog ved beslutning af finansministeren bevilges eftervederlag i yderligere indtil 12 måneder.«.

3. I § 3 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2*. De beføjelser, der efter § 85, *stk. 1*, i lov om valg til folketinget, tilkommer folketingets præsidium, udøves efter denne lov af finansministeren.«.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra den 1. oktober 1986.

Stk. 2. Loven gælder ikke for repræsentanter i Europa-Parlamentet, hvis hele medlems-tid ligger forud for den 1. oktober 1986, samt sådanne repræsentanters efterladte. Med hensyn til pensioner på grundlag af medlemstid i Europa-Parlamentet finder reglerne i lov nr. 311 af 4. juni 1986 om ændring af lov om valg til folketinget kun anvendelse, hvis medlemstiden eller en del heraf ligger efter 1. oktober 1986.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

De danske repræsentanter i Europa-Parlamentet oppebærer grundvederlag, eftervederlag og pension m.v. i henhold til lov nr. 225 af 31. maj 1979 om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet (De europæiske Fællesskabers Forsamling) som ændret ved lov nr. 159 af 11. april 1984 om ændring af lov om valg af danske repræsentanter i Europa-Parlamentet (det grønlandske medlems udtræden).

Loven administreres af finansministeren, der afholder de hermed forbundne udgifter på finanslovens § 23.02.10.

Lovens bestemmelser i §§ 1 og 3 er udformet således, at de i lov nr. 311 af 4. juni 1986 om ændring af lov om valg til folketing indeholdte ændringer i reglerne om grundvederlag og pension umiddelbart får virkning for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet.

Forhøjelsen af grundvederlaget medfører en merudgift på ca. 0,3 mill. kr. i 1986 og ca. 1,2 mill. kr. i 1987 og følgende finansår. De nævnte beløb er beregnet på grundlag af det vederlagsniveau, der svarer til budgetteringsniveauet for de respektive finansår.

Merudgifter som følge af ændringerne i pensionsreglerne vil opstå gradvis og vil i øvrigt afhænge af tilgangen af nye pensionister og af varigheden af de enkelte medlemsperioder. Merudgifterne i indeværende og følgende finansår lader sig derfor ikke på forhånd beregne.

Lovforslaget fremsættes herefter som konsekvens af de i lov nr. 311 af 4. juni 1986 om ændring af lov om valg til folketing i § 1, nr. 4 og 5, indeholdte bestemmelser om eftervederlag, idet loven om vederlag m.v. til medlemmer af Europa-Parlamentet på dette punkt ikke alene bygger på en henvisning til folketingsvalgloven.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Administrativt indebærer forslaget, at det overlades til finansministeren at træffe de beslutninger i visse socialt betingede spørgsmål om efterveder-

lag og pension, som ifølge lov om ændring af lov om valg til folketing, § 1, nr. 5 og 7, træffes af folketingets præsidium for folketingsmedlemmers vedkommende.

Den af lovforslaget følgende merudgift lader sig ikke på forhånd beregne. Den vil være afhængig dels af opstået sygdom blandt medlemmerne og dels af antallet af medlemmer, der ikke genvælges i forbindelse med valg til Europa-Parlamentet samt af disses medlemsanciennitet. Det skønnes dog, at den gennemsnitlige årlige merudgift til eftervederlag vil udgøre ca. 0,4 mill. kr.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1 og 2

Efter forslagene vil de ændringer, der er gennemført ved lov nr. 311 af 4. juni 1986 om ændring af lov om valg til folketing, § 1, nr. 4 og 5, om eftervederlag få tilsvarende virkning for repræsentanter i Europa-Parlamentet.

Forslagene indebærer, at eftervederlaget til et medlem, hvis medlemskab ophører ved et valg til Europa-Parlamentet, eller som på grund af sygdom udtræder af Europa-Parlamentet, bliver ydet i mindst 6 måneder mod hidtil i mindst 3 måneder. Forslagene indebærer endvidere, at der indføres en adgang for finansministeren til i ganske særlige socialt betingede tilfælde at forlænge eftervederlagsperioden med indtil 12 måneder.

Til § 1, nr. 3

Der henvises til de indledende bemærkninger om finansministerens kompetence til at træffe beslutning i visse spørgsmål om eftervederlag og pension.

Til § 2

For at opretholde paralleliteten til lov om ændring af lov om valg til folketing, der trådte i kraft den 1. oktober 1986, foreslås, at denne lov får virkning fra samme dato.

Princippet om at undgå sammenblanding af nye og gamle regler, der kendes fra ændringer i lov om

valg til folketinget, foreslås anvendt også ved ændringer i denne lov.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. I § 2, stk. 2, 3. pkt., ændres »3 måneder« til: »6 måneder«.

2. I § 2, stk. 2, indsættes efter 3. pkt.:

»I ganske særlige tilfælde, hvor den pågældendes helbredsmæssige, økonomiske eller sociale forhold i øvrigt taler derfor, kan der dog ved beslutning af finansministeren bevilges eftervederlag i yderligere indtil 12 måneder.«.

§ 2. En repræsentant oppebærer vederlag fra dagen for valget eller, hvis vedkommende er indtrådt i anledning af en anden repræsentants død eller udtræden af Europa-Parlamentet, fra dagen efter, at den hidtidige repræsentant er afgået ved døden eller udtrådt af Europa-Parlamentet, og indtil udgangen af den måned, hvori repræsentanten ophører at være medlem af Europa-Parlamentet.

Stk. 2. Bestemmelsen om eftervederlag i § 84, stk. 2, i lov om valg til folketinget finder også anvendelse på repræsentanter i Europa-Parlamentet, hvis medlemskab ophører ved valg eller ved udtræden på grund af sygdom. Eftervederlaget ydes i en periode på 1 måned for hvert hele år, den pågældende sammenlagt har været repræsentant i Europa-Parlamentet eller medlem af folketinget, idet en medlemsperiode, hvori den pågæl-

dende samtidig har været medlem af Europa-Parlamentet og folketinget, kun medregnes én gang. Eftervederlaget ydes mindst i 3 måneder og højst i 12 måneder. Medlemsperioder i folketinget, der tidligere har været medregnet ved fastsættelse af perioden for eftervederlag i henhold til lov om valg til folketinget, medregnes ikke ved fastsættelsen af perioden som nævnt i 2. punktum.

Stk. 3. Det i stykke 2 nævnte eftervederlag kan ikke oppebæres samtidig med vederlag som folketingsmedlem.

3. I § 3 indsættes som stk. 2:

»**Stk. 2.** De beføjelser, der efter § 85, stk. 1, i lov om valg til folketinget, tilkommer folketingets præsidium, udøves efter denne lov af finansministeren.«.

§ 3. Bestemmelserne om pension og efterindtægt i §§ 85-93 i lov om valg til folketinget finder også anvendelse på repræsentanter i Europa-Parlamentet, idet medlemsperioder i Europa-Parlamentet ved pensionens beregning sidestilles med medlemsperioder i folketinget. Medlemsperioder, hvori den pågældende samtidig har været medlem af folketinget og Europa-Parlamentet, medregnes dog ikke dobbelt.